

Nagy Betti

A Narrátor mondta,

hogy induljatok fel a strandról,
mert jön a vihar.

Egymásra néztünk, és kiröhögtük az okoskodó faszt.

De jött a vihar.

A Narrátor mondta, hátrafelé lépjetek, ne előre,

mert így jobb lesz az izomzatotok.

Térdünket csapkodva röhögtünk rajta.

De jobb lett az izomzatunk.

A Narrátor mondta, ne szedjete fel mogyorót,

az útra lehullottat, mert nem igaz a mese.

Hasunkat fogva, úgy röhögtünk.

De nem jött a csoda, hiába törtük fel a mogyorót aznap este.

A Narrátor mondta, ne csenjete a szomszédból éretlen szilvát,

mert megfájdul majd a gyomrotok.

Vállat vállhoz vetve, úgy röhögtünk.

És hánytunk egész éjszaka.

A Narrátor azt mondta, most már tényleg menjete haza,

mert meghalni otthon kell.

Potyogott a könny szemünkből, úgy röhögtünk.

És otthon haltunk meg.

Temetőlátogatás

Esett az eső, mi meg virágokat válogattunk
a tapolcai piacon. Én a színüket néztem,
te meg tűrőképességüket.

Az ukki temetőben ültetjük majd el őket.

Apu itt született, mégsem ismerős nekem
egy név sem a sírfeliratokon.

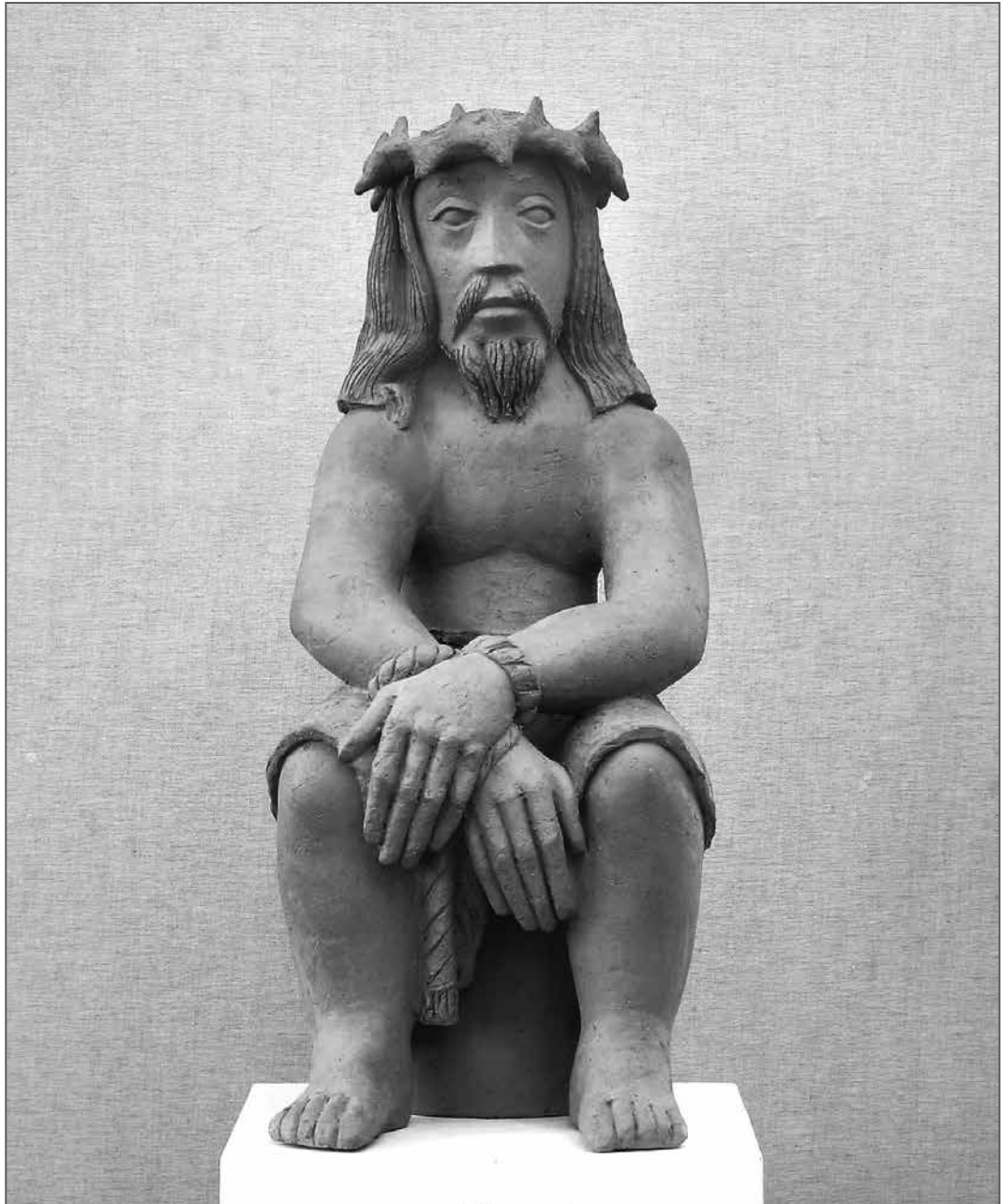
Hát megkapáljuk a földet,
és tapolcai virágot ültetünk bele.

Nagymama, Csendes Anna,
gyönyörű neve van, de nem szeretett
soha engem, meg én sem őt.
Nyugodjon békében.

Nagypapa, rá alig emlékszem,
csak arra, hogy világéletében kuss volt a neve,
a konyha sötét zugában ült, háttal a rádiónak.
Nyugodjon békében.

És most, a tördemici pap segítségével
elhelyezünk téged
a tűrőképességű virágok alá.
Nyugodj békében.

Nagy Betti 1963-ban Sümegen született. 1973 óta él Zalaegerszezen. 1981-ben meghívást kapott a sárvári diákköltő-találkozóra. Első verseskötete a *Pannon Tükör Könyvek* sorozatban jelent meg 2018-ban. Ugyanebben az évben a *Quasimodo* költőversenyen a zsűri elismerő oklevélben részesítette. Rendszeresen publikál jelentős irodalmi folyóiratokban határon innen és túl.

Németh János: Mégkötözött Krisztus